

tinget har udtalt: „Saa kom Sparekasseloven af 1880, som fastslog en anden Regel. I 10 Aar holdt man sig denne efterrettelig, men i Begyndelsen af Halvfemserne begyndte man at svinge og gav hyppigere og hyppigere Bankernes Sparekasseafdelinger denne Begunstigelse.“

At det imidlertid er højst generende og hemmende for de nye Banker at arbejde under disse Forhold, er ganske klart, og der har Gang paa Gang været rettet Henvendelse til de forskellige Ministre, der for øvrigt alle have været enige om, at der her var et Forhold, der burde rettes, saaledes at de nye Banker ligestilles med de ældre Banker. Man var blot ikke klar over, hvorledes man skulde gribe Sagen an.

Ved den nu foreslaaede Revision af Stempeloven syntes det, som om Tidspunktet var inde til at faa en Løsning, og Skattedepartementet har ogsaa i en Skrivelse af 11. Juni f. A. til det af de nye Banker nedsatte Udvalg udtalt, at Spørgsmaalet var under Overvejelse i den nedsatte Stempellovkommission, samt at Kommissionen formentlig vilde stille Forslag desangaaende.

Dette har Kommissionen ogsaa gjort, idet den har stillet Forslag om, at Banker og Sparekasser kunde erholde Stempelbegunstigelse for deres Kontrabøger, dog skulde det paa en eller anden Maade i Bøgerne angives, at vedkommende Bank ikke var underkastet Statens Tilsyn.

Det har derfor virket meget nedslaaende for de nye Banker af det forelagte Lovforslag at se, at denne Bestemmelse er gaaet ud, og at der er optaget en udtrykkelig Bemærkning om, at Banker ikke kunne erholde Stempelbegunstigelse paa Kontrabøger, med den Begrundelse, at Spørgsmaalet om en Ordning af Forholdet mellem Bankerne og Sparekasserne var under Overvejelse i en særlig Kommission, og at man derfor har anset det for rettest ikke for Tiden at foreslaa Ændringer paa dette Omraade.

Vi kunne ikke se nogen Grund til at henvise dette Spørgsmaal, der jo er et rent og klart fiskalt Spørgsmaal, til den Kommission, der skal ordne Forholdet mellem Banker og Sparekasser, og særlig ikke nu, da man netop er midt i Arbejdet paa en Revision af Stempeloven, hvor Spørgsmaalet absolut hører hjemme.

Af denne Mening maa formentlig ogsaa Skattedepartementet have været, naar det paa et Tidspunkt, hvor Loven om Sparekasse- og Bankkommissionen alt var vedtagen, dog meddeler Bankudvalget, at Spørgsmaalet vil blive behandlet af Stempellovkommissionen.

Da Spørgsmaalet formentlig ikke kan blive løst paa anden Maade end ved, at de nye Banker stilles paa samme Fod som de efter 1880 med Stempelbegunstigelse oprettede Banker, idet man ikke kan tænke sig, at det skulde komme dertil, at de gamle Banker bleve berøvede den dem en Gang givne Stempelbegunstigelse, mene vi, at dette aargamle Spørgsmaal maa bringes til Afgørelse nu ved Stempeloven.

Vi tillade os derfor at rette en ærbødig Henstilling til det ærede Udvalg om at foreslaa den i saa Henseende fornødne Ændring i Lovforslagets § 142.

I Bestyrelsen for „De danske Provinsbankers Forening“, den 3. Marts 1911.

Alb. Westergaard,
Formand.
Skanderborg.

J. Petersen,
Aalborg.

H. Thomsen,
Odense.

Niels Svendsen,
Ringsted.

F. C. Balle,
Slagelse.

C. Mende,
Svendborg.